

Futbol de fora i futbol d'aquí

L'estil de joc marca la personalitat d'un equip

Veient com estic veient, metre escric, un partit de la lliga anglesa com un Liverpool - Manchester United, no puc menys que quedar-me meravellat per un estil de joc directe, ràpid, obrint les bandes, posant el peu en cada jugada...

No estic tant habituat com amb els partits de la lliga espanyola, en els quals es defineix un estil més pausat, molt més tècnic, amb més toc de pilota i a on, molts equips, saben canviar el "tempo" del partit segons els seus interessos. Això fa que veiem partits inigualables, combinats amb partits molt insípidos.

La combinació dels dos estils en un mateix equip és pràcticament impossible, donat que mentre a Espanya prima la tècnica, a la Premier s'aposta per posar tota la carn al rostidor per treure un partit endavant, sense escatimar ni un esforç per guanyar.

Porto uns anys clarament vinculat a la Unió Esportiva Cabrera i detecto l'estil que tenim aquí, a on no hi ha els diners que a aquestes dues lligues que comento, a on no hi ha Cristiano Ronaldo ni David Villa, està més a prop de l'estil espanyol que de l'anglès. Encara que aquests exemples no són els que més identifiquen aquests futbolers, (pot ser Ryan Giggs o Andrés Iniesta s'apropen més als estils que més fan disfrutar), al Cabrera li cal un xic de la força i mentalitat a l'estil anglès per tenir uns equips clarament competitius, perquè de tècnica ja n'hi ha, i molta.

Si m'agradaria anar a veure un partit anglès de debò és per l'ambient a les grades. Aquell ambient cridaner que encoratgina als jugadors i que fa que puguin lluitar per qualsevol pilota. Pot ser amb un ambient així obtindríem aquell xip anglès que ens falta. I això només s'aconsegueix anant al futbol, amb la família, els amics i tots els simpatitzants, a passar una estona, a passar-s'ho bé i a animar des del començament fins al final.

Ara mateix, el Liverpool acaba de marcar el 2-1 a 13 minuts del final i l'estadi s'ha enfonsat. La celebració dels jugadors i del públic ha set única, com una sola cosa.

Però, es clar, a Anfield Road, el camp del Liverpool, cal dir que els partits sempre comencen calents, perquè tenen un himne que posa la carn de gallina.

Esperem que amb el nou himne del Cabrera puguem aconseguir una nota de color i l'empenta necessari perquè els nostres jugadors surtin menjar-se el camp.

Com ja sabeu, podeu fer els vostres comentaris a opinio@uecabrera.org.

Nacho Jiménez